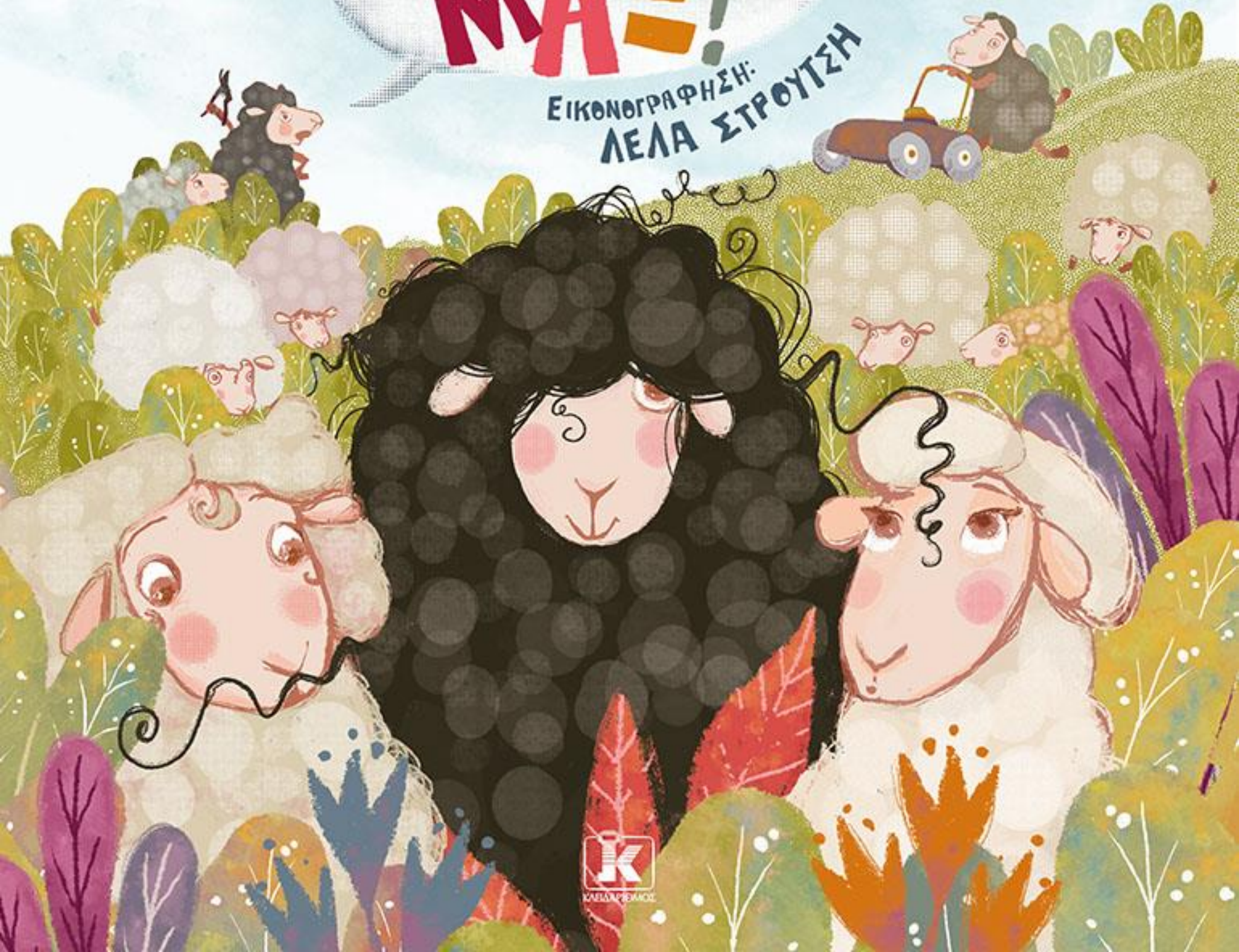

ΜΑΡΙΑ ΡΟΥΣΑΚΗ

ΚΟΥΡΕΥΟΥ ΜΑΞ!

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ:
ΛΕΛΑ ΣΤΡΟΥΤΣΗ

Κάποτε ζούσε ένα μαύρο πρόβατο, ο Μαξ.

Ο Μαξ δεν έβλεπε καλά. Όμως δεν χρειαζόταν γυαλιά. Η όραση του ήταν αετίσια. Χρειαζόταν κάτι άλλο για να βλέπει καθαρά. Και το είχαν προσέξει όλοι.

«Πρέπει να κουρευτείς!» έλεγε συχνά η μαμά του.

«Τι μαλλί είναι αυτό;» απορούσε ο μπαμπάς του.

«Βγάλε τη φράντζα απ' τα μάτια σου, Μαξ», πρόσταζε η δασκάλα του.

Ο Μαξ θεωρούσε ότι έβλεπε
μια χαρά. Στο κάτω-κάτω,
έβλεπε ό,τι και όσα ήθελε.
Επιλεκτικά.

Έβλεπε τη Λούλα
στο μπροστινό θρανίο.

Έβλεπε την μπάλα όταν
έφτανε στα πόδια του.

Έβλεπε το φαγητό στο πιάτο του.

Το νερό στην μπανιέρα.

Το μαξιλάρι πριν κοιμηθεί.

Δεν χρειαζόταν να κουρευτεί.
Ήταν δικό του το μαλλί.
Κανείς δεν θα του έλεγε τι να
το κάνει.

Άλλωστε, ο Μαξ είχε κι άλλους τρόπους για να «βλέπει».

Μύριζε το
μοσχοβολιστό κέικ
που έψηνε
η μαμά του.

Όπως και το άρωμα
της Λούλας όποτε
περνούσε από
κοντά του.

Άκουγε τη βροχή
πριν βγει από την
πόρτα του σπιτιού.

Ανατρίχιαζε με το φρενάρισμα
των αυτοκινήτων λίγο πριν περάσει
τον δρόμο.

Ήξερε πολύ καλά πώς να πορευτεί.
Δεν χρειαζόταν να κουρευτεί.

Ο Μαξ, το μαύρο πρόβατο, αρνείται να κάνει ό,τι του λένε.

Μα, γιατί να κουρευτεί; Όλοι είχαν φαγωθεί με το δικό του το μαλλί! Όμως ο Μαξ έβλεπε όσα ήθελε. Επιλεκτικά. Έβλεπε τη Λούλα στο μπροστινό θρανίο. Έβλεπε την μπάλα όταν έφτανε στα πόδια του. Έβλεπε το φαγητό στο πιάτο του. Το νερό στην μπανιέρα. Το μαξιλάρι πριν κοιμηθεί. Δεν χρειαζόταν να κουρευτεί. Ώσπου είδε κάτι που τον συγκίνησε πολύ...